

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De inani gl[or]ia. Sermo. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De Inani gloria.

Itre aduersis primi: afflictio autem in prosperis nascit
Et statim moris: indignatio: blasphemie: clausura:
 tristitia: malitia: rancor: pusillanimitas: despe-
 ratio: corporis circa precepta: vagatio mentis erga
 avaricie illicita nascit. **D**e avaricia: pditio: fraus: fal-
 lacia: puerum: inquietudo: violencia: et contra miseri-
 tatem cordis obduratioes cordis orunt. **D**e ven-
 iglunus. Cris ingluvies: inepta leticia: scurrilitas: im-
 dicia: maledicentia: hebetudo sensus circa intel-
 ligentiam: paganus. **D**e luxuria: cecitas mentis:
 Luxurie incosideratio: inconstancia: precipitatio: amor sui:
 odium dei: affectus presentis seculi: horrorem autem vel
 despatio furens generant. **H**ec Gregorius. Ecce
 quatuor cumulo virtutum: peccati et supbia: transgressio
 ex initio et radice. de quodlibet in processu finior
 non sequitur deo auxiliare aliquid dicam. Ut sic ex
 hominibus filiis cognoscatur malitia in multis vice supra-
 bie. Quis ergo sapiens et intelligens becino dñe
 stare supra si corde tot mala peiper. **A**d
 huc potest addi sexum malum quod infect homini sup-
 bia quantum ad aiem istud vice. quia supbia est
 infirmitas animi valde piculosa. Et bene perpic-
 ulosa. quia de facili incurrit. et non defacili cu-
 rat. post curationem etiam de facili in eam recidi-
 vat. Non de facili curet prout. quia nullus sine
 ea periret. ut vultus glo. super illo Joa. vi. **H**ec est
 voluntas eius qui misericordia prius: ut omnes quod dedit
 mihi non perdam ex eo. Dicit enim glo. de cumulo
 bus percutientibus pusillis nullus. et de humilibus.
Et Mat. xviii. dicit. Non est voluntas antepa-
 trem virum qui in celis est: ut peccatum unus de pusili-
 lis istis. **E**st autem triplex ratione de facili
 incurrit infirmitate supbiae. **P**rima. quia
 non poterat esse tanta infirmitas quanto est. Et ideo
 non vita sicut vitanda esset. **U**nus Gregorius. Cum mi-
 nus euripus supbia credidit minus vitat. Luxu-
 riam co magis erubescit boies: quod omnes tamen
 per eam esse nouerunt. **S**ed etiam ratio. quod mani-
 festiora inveniunt exempla supbiae quam alios virtuo-
 rum. Formicatores enim et alii petores occultant
 peccata sua: sed supbia palam comittunt. **T**ertia
 ratio est. propter multiplicem materiam a qua supbia ori-
 tur. potest enim originis ex quoque bono. **E**t quo
 potest originis ex quoque supbia est infirmitas piculosa quod de
 facili incurrit. **S**ed quod non de facili curet: propter
 adhuc ostendit multiplicem rationem. **P**ropterea quod infir-
 mitas supbiae infirmitati diaboli quod est oino inca-
 rabilis assilat. potest enim Luciferi fuisse supbia.
 ut prout Esai. xiii. Quod eccl. luci. quod mane orieba-
 tur. **S**ed etiam hoc quod hec infirmitas non cognoscit
 scit. **U**nus etiam illi quod plenius fuisse supbia usque ad oculum
 lumen sive lucem non cogitatur eam. Et quod non cogitatur:
 non de facili curat. **U**nus Augustinus. Nemo insana-
 bilior eo quod sibi sanum videtur. intelligere de sanitate
 ait. **E**t Bernardus. Scio logius esse a salute membrum
 quod obstat. Et egrum sese non sentientem piculo
 sive laborare. **I**te Ambrosius. Grauius sive peccatis
 quod ignoras. **E**t Seneca. Inuitus salutis est cognitio
 peccati. Ideo. Difficile est ad sanitatem pervenire: quia

nos egrotare nescimus. **T**ertio potest: quod reme-
 dio non statim iuuat: uno deficio fit. **U**nus lugubris
 fuit quod iudei de predicatione christi deficiunt
 et ceteri sunt. **U**nus Iohannes. In iudicium ego in hunc mun-
 dum venui: ut quod non vidente videatur. et humiles. et quod
 videtur ceteri sunt. vicis supbiis: quod se putant multa scire
 et videretur sapientes sunt in oculis suis. Venerabilis
 dominus in hunc mundum: ut humiles ceteri illuminaretur:
 et supbiis sapientes excecerentur. Sed si sequitur
 eodem capitulo postquam dominus Iesus dixit predicatorum
 dabo eis pectoribus dixerunt. Nunquid et nos ceteri su-
 mis: quod non dicitur Iesus. Si ceteri essent: non habent
 pacem. et si vere ceteros vos esse repudaretur. nunc
 non dicitur: quod videtur. non habent pacem manet. **H**ec
 Iohannes. Ille autem benefigatur est Matthaeus. xxvij.
 ubi legitur petrus amputasse auriculam propria
 pectorum sacerdotum. Petrus enim. et cognitio austera multa
 tis fratris audire predicationis: vel aurem obedien-
 tie. Ad quod videtur pertinere illud Proverbi. xxvij.
 Quidam hoic sapientem sibi videri: magis illo
 spem babebit insipiens. **Q**uarto etiam potest
 etiam deinde ita respicit supbiis sive alios petores.
Unus Gregorius. Celsus medius ergo non respicit: quod
 est de medicamento deficiunt fieri videtur. **Q**ui
 ro: quod supbia maris distat ab humilitate: quod est ei-
 gria. sola autem humilitas est via ad curationem. viii
 super illud Job. xxxi. **S**i letacum est in abscondito
 cor meum de Gregorio. Supbia vero logius est ab
 humilitate: et ratio cuius est in desperatione. et canto
 minor potest huius spes de futura ei correcione. Sic
 et prout secundum principale quod infirmias supbiae non de
 facili curat. **T**ertium erat quod de facili in ea re
 cidiuntur. Et illo potest ostenditur ex eiusdem ratione: et quod
 iam ostensum est quod non de facili curat. Ex quo ob
 ostensum est: quod supbia est infirmitas valde piculosa.
 Rogemus deum ut sive auxiliare sive supra
 biā regnum: misericordiam: initium et radicem omnium virtutum et
 malorum fugiamus: et ad veritatem humilitatem nos queramus.
 ipso adiuvante quod deo. Discere a me: quod mis-
 sum et humili corde. quod est bunc in scilla se. A.

De inani gloria. Sermo. VIII.

O Womō vos po-
 centis credere quod gloria ab initio acci-
 pitur: et gloria quod a solo deo est non quod
 tristis. Iohannes. In predicto nomine auditissimus plaus
 malorum qui interficiuntur supbia. cum tamen hoc in triplici hono
 re creaturae fuerit ab initio. vice quod fuit creaturae ad
 dei imaginem et similitudinem et peccatum accepit super
 rationabilitia. Et quod factum est ad similitudinem dei in
 bonitate. quod in gloriam creaturam. ut deus. Thales. et ceteri se-
 quentes. Auditissimus etiam cuiusdam leprosum vitia et
 pectoralia tanquam filiae oriuntur ex supbia. ex quod quod
 beatus peccatum genitum. Et quod si tunc dicendum est pri-
 ma soboles sive filia supbia est inanis gloria.
 Ideo nunc consequens de inani gloria aliqua dice
 re cogitauit. quoniam salvator noster defecatur in
 his themis dicens. Quoniam vos potestis cre-

Sermo

VIII

dere. et q.d. Qui ab alijs appetunt honorari: difficulter vere auertunt ad chm. Ideo enim non possunt credere, qz supba eoz mens lau- dari desiderat: et se sup alios efferre: qd est con- trariu huiusmodi saluatoris nostri quā nos edo- cuit. ut patr in pcedētē f'mone. Et vanā gliam tanqz vere fidei repugnante cū dicit. Quomō porcelli credere. et. Pro gracia Ave maria.

A **C** Quo vos porcelli credere vbi sup.

Inanis glia qd sie

Supbi copant paleis

Licet hec vba thematis. Primo videndū: quid sit inanis glia. Pro qd est norandū qd f'm Grego. ut p3 in pcedētē f'mone. xxvij moral. Inanis glia est pma filia supbie. Quia cū bo- mo per supbie in corde suo credit de scipo ma- gnar et reputat se excellētē: statim ex hoc mo- uetur ad apperendū inanē eiusdē sue magni- tudinis et excellētē foris apd alios manife- stationē. Et hoc est inanis glia. Un Alekan. de ales. qd pre sume sic diffinit vanam gliam: siue inanē gliam qd id est. Vana glia est appetit⁹ inordinata: et inordinata delectatio huius lau- dis. Supbus em cū apd se in sua estimatione magn⁹ sit/ valde appetit honores et huius lau- dis et his reddit⁹ clarior erit in oratione aliorū. Et qzto laudes ipsi supbus ab alijs exhibire se maiores: tanto ampl⁹ ipos in supbia extollunt: et tanto magis ipi appetit et volit supesse. Siē vesica qzto magis insufflat: tanto magis infla- tur et dilatat. pterea i sacra scriptura supbi n̄ in- cogruē compant paleis inanib: que palee ex- duab⁹ causis sp de superioritate predit⁹. vices aut leuitate ppter: aut venti vehementia. Siē supbi interdū leuitate ppter vanitate extollunt in cor- dib suis. Et quemadmodū palea qd leuior est: qd minor aut vilior alijs alt⁹ ferit. sic qd minor est merit⁹ plenius vult superesse alijs: et vanitate sue supbie se estimat ceteris meliore. Interdū et supbi ex vehementia venti. i. ex magnitudine bu- manar laudis extollut: ita qd ex sola alioz lau- dis alijs se suprememere existimat: et se meliores alijs esse cōtentū. Ex qd tūc p3 qd in ltv pculo sa est laus adulatoria frequentē ducēs laudis in elationē. p3 qd vere huiusmodi suas lau- des tremunt. Et maxime cū noscitur se laudari de alijs qd scit in se nō esse: nullaten⁹ tali laudi ac- qdscit: sed apd se dñe sibi p3 memorae ill⁹ scri- pturē. Popule me⁹ huiusmodi te decipit te decipit ppter. Esa. ix. Et itez. Qui te beatificat mittit in errore. Esa. ix. sententia. Un veracit⁹ p3 in- git huius laudis amatorib: qd ex huiusmodi lauda- tionib: et adulacionib: sic demētant et cecant: qd falsi se reputat esse omne qd in opinione ho- minū scit: et deceperit de se crediū oia qd vani lau- diares eis suggestū aut mēritū. Siē p3 in- git illis qd plus debito laudant de ingenio: in- tellectu: cōsilio: puidētia: iustitia: rpanitia: huius militare: largitare: abstinentia: castitatem: mōste- tudine: ppter: et sic de alijs vñctib: Silt de illis qd plus debito laudant de eoz peneela: cō- sanguinitate: amicop copia: corporis pulcritud-

dine: fortitudine: agilitate: vestimentoz orna- tu: et sic de alijs.

C Ecōtrario vere huiusmodi si se laudari sentit de bono qd forte se noscitur habet re adhuc qz in se est illa laudē repellit: et dat glia: deo: dicens cū aplo. H̄ra dei sum id qd su- qd. aut cogitaret. Si aliquod tale bonum in me habeo: b est de dono dei. cui soli debet honor et glia: f'm ill⁹. j.ad. Tīm. i. Regi seculoz imor- tali/ inuisibili soli deo honor et glia in secula se- culoz Amen. **S**iē ergo supbi compant pa- biles: que omni vēto in altū rapiunt. ita huiusmodi compant granis: qd in uno se tenet. Et ideo cū mis- chis dñs ventilabit areā suā tempe gñalis iū- dicij: in qua qdēl area intuēunt palee et gra- na: tūc palee. i. supbi rapiens in ignē inextingu- bilem. Brana vō. i. elecr: huiusmodi custodiēt et pregeant salua recōdēt in horū celeste. Si- cut de hoc legit. Lūc. iii. vbi dīt Joānes baptis- ta ad ppter quē baptisabat. Ego vos aqua ba- prizo. veniet aut fortior: cū non sum dignus soluere corrīgā calciamētōz eiusūpē vos ba- prizabit i spūserō et igni: cui vētilabz i manu eius: et purgabit areā suā: et cōgregabit tritū in horū suū: paleas autē ppter igne inextin- guibili. Ecce iam p3 ex pmissis qztem malū sit vana glia. et.

C Nunc scđo dubitaf circa pmissa. Ex qdō cō- ter oris vana glia siue inanis glia: qd id est: Respondeat breviter qztem ad pmissis sufficit qd vana glia oritur ex mleis.

Ex generis nobilitate

Ex corporis pulcritudine

Vana glia oris De corporis magnitudine siue fortitudine.

Ex studio scientie.

Ex vñcte et vice scientie.

C Primo vana glia oris ex generis nobilita- te. Nobiles em̄ communis sunt vane gliae de Nobilio suo generis: et alta de se sapientes. Et idō dīc Alii. i. duob⁹ sto. i. rheo. c. xxvij. qd nobiles habent duos mo- res virtutib⁹. Pnum⁹ qd numis appetunt ho- nores. Scđos qd sunt pgenitorz despectores: re- putates se eis meliores. Un dīc pbs. Nobiles despiciunt eos qd sūr filos. pgenitorib⁹. Detalib⁹ dī Osee. ix. Gloria eoz a partur: et glia a conce- pte. Gloriant em̄ qdā de parētū dignitate: fa- cientes eos nobiliores qd fuerint in rei virate. Quidā de matrū generositate: ractētes de pa- triis rusticitate. Sic qd patrē habuerit diuītē rusticū aut civiētē: et minime de genere pauperiū nobiliū. Tales faciūt ut facit mulus. De qd fin- git Per alphonsi: qui cū in qdam prato pa- sceret: et a vulpe cuius esset fili⁹ interrogaret: re- spondit qd esset nepos cuiusdā defterari in his spānia. et sic nobilis qd erat ex parte matrū ostēdit. sed qd esset filius asini tacuit. Sic hi qd sunt rusticū ex parte patris abscondit. et qd clarissime generositas: sunt ex parte matrū gloriant. Alij sunt qd parētes qd eos genuerūt et aluerūt abne- gant et spernūt: et se nobiles esse vane p̄fingunt.

c. 2

De Inani gloria

q̄d nedū laici; s̄z clerci seclares & religiosi faciūt: de pauprare būli ad magna bñficia aue dignitate eleuati. De q̄b de Bern. sup Mis sua est. Uides i ecclia plerosq̄ d ignobilib⁹ nobiles facios subito inueniēscere: gen⁹ suū eru bescere: fūmos designari parēces. Qui ve dic̄ Hugo li. i. de clauistro aie. c. viij. gen⁹ suū crubescit: nolit p̄prio noīe appellari: s̄z noīa dignitati diligat & amat. Tales ab adulatozib⁹ vanitatem eoz sc̄ientib⁹ comēdant & placeat, & ipsi in vanitate seducunt: & nobiles & virtutē se ex̄istimāt. De q̄b Bern. in ep̄la ad Petru cardinalem. Quid ad ista dicem⁹: nisi q̄ vani filii hominū mēdaceos; mēdaceos filii; homiū i stac̄eris; ve decipiāt ip̄i de vanitate i idipm̄. Laudat mēdaciē deelecrant inanit: & vani sur q̄ laudant: & mēdaceos q̄ laudant. **S**; diceret q̄s. Et q̄ talis glia vana ē p̄iculosa: q̄b in remedij⁹ d̄z bō reḡ retrabent ratiā a ratiā glie vanitatem. Rūder & p̄ncipalit̄ etiā vana tria sūt q̄ quēlibet merito retrabere debet: a na glia & ratiā glia. vies p̄mordial̄ origo: fortune mutatio: natural̄ gnātio. P̄rio a vana glia d̄ generis nobilitate retrabere d̄z p̄mordial̄ origo. q̄ p̄mo ex eodē p̄ie & ex eadē m̄fe Adā & Eua: do nos formate. p̄duci sum⁹. & sic eq̄tio nobilitatis q̄d ad p̄mariā radicē existim⁹. Nō em̄ legiē dēū ficeisse vñlū Adā aurēū vñlū ēēē nobiles. & vñlū luceū vñlū ēēē igbiles. s̄z vñlū d̄ luto. Un̄ Malach. ii. Nūqd nō p̄i vñlū oīm nñz: nunqd nō de⁹ vñlū creavit nos: q̄re ḡ despiciē vñlūq̄s nñm frēm suū tē. Et Job. xxvi. Nun q̄d n̄ i vreto fec me q̄ & illū. Sup q̄d Boe. xx. moral̄. Dēs hoīes natura c̄les sum⁹. fm̄ iḡtānam hoīes eq̄ sur nobiles. s̄z q̄ vñlū alio nobili orē se fac̄. b̄ fec̄ iuria & ambitio. Un̄ Gen. ep̄la lvij. Dēs sum⁹ eq̄ nobiles. s̄z respicēdo origiñ nē. & illa noīa fu⁹ libertin⁹/aut ex ambitioē se aut ex iuria. **P**rop̄p̄a Boe. ml̄tū rephēdit vane gliaē d̄ nobilitate. & d̄ auīs & paui sc̄ exrollētes. cū ad p̄mā radicē redēcto oīs sine equalēs. q̄r a deo nobilissimo p̄duci similes & pares. ve h̄. iii. de 2so. ph̄ic. metro. vi. vbi de Dē gen⁹ hoīm fili surgie ab ore. Un̄ em̄ rep̄ p̄i est: vñlū q̄ cūcta misstrat. Et sc̄it. Morales iḡt cūctos edidit nobile germe. Quid gen⁹ et pauios strepit̄. Si p̄mordia via auctozeq̄s dēū species: null⁹ degener. i. q̄d̄l̄ exeat. Ilī vicijs peiora fōnēs. p̄priū d̄scr̄at ortū. Ubi ap̄e datū telligere q̄z originē oīs sum⁹ eq̄ nobiles. q̄a oīs sum⁹ fm̄ aīaz a dō creati ad imaginē & sūt tūdīnē suā. Quid ḡ strepit̄. i. cū strepit̄ iacta etiā gen⁹ vñlū & pauios vñlū. Et zeludit q̄ siq̄s p̄siderat dēū auctoze: nūc null⁹ est ignobilis nūc vicijus & pēcō: q̄ vicijs suis desert̄ p̄priū ortū. i. dēū a q̄. pēcō. Ubi de san. Tho. q̄b dī nobil̄ fm̄ aīam: nū fm̄ corp̄. Et q̄z q̄l̄ber bō fm̄ aīam a dō formar⁹ ad imaginē suā. iō q̄l̄ber Secūda nobil̄ pēcō cū q̄ aīaz q̄ ē dī imago p̄ pēcō detur fortune paui. Hec d̄ p̄mo. **S**ed a vana glia d̄ generis nobilitate retrabere d̄z fortunē mutatio. q̄

a p̄ncipio m̄bi vñlū nūc tāta fuit fortunē varietas: q̄ d̄ regib⁹ pauprimi & igbiles successiū reḡ por̄ fuitē gentiū. Et ecōtra d̄ pauprimi & ab̄ iec̄issimis ē reges & p̄ncipes eleuati: s̄cē p̄z in genealogia saluator̄ nīz: q̄ i nativitatē sue epe d̄ maḡ regū nobilitate ē tāta fuitē murata paupr̄tate: q̄ m̄r̄ sua fuitē vxor fabri. Matt. xij. Erat enim Joseph faber liḡz: q̄m̄z & ip̄e de regia stirpe erat David. Iea n̄ ē aliq̄s rustic⁹ nūl̄ ab anḡtūq̄ s̄t natus ex regib⁹. nec aliq̄s p̄nceps nobil̄: nūl̄ orēt̄ babuerit a villanis & agricultorib⁹ vt vult Plato. s̄z q̄ allegat Gen. ep̄la. xxvij. di. Plato ait nemine reges nisi ex suis orētū ēēē. nemine nisi fūt̄ ex regib⁹. Qia ista lōga varietas misericordia sur̄sū & deorsūz fortuna fūt̄. Quis ē iḡt generos⁹ ad tūtē anā bñ cōposita tūtā p̄mo m̄di ortū vñlū ad b̄ cōps p̄duxit nos & splēdīdīs sordidīs alēnata series. Hec Se ne. Pōz & illū clare b̄duci testiōnō sacraꝝ scripturā. Un̄ Saul p̄m̄ rex indeop̄ dū ier̄ q̄ redō asinas p̄is sui p̄ditas. veniēt ad Samu elē elect⁹ ē i regē indeop̄: vt h̄. i. Reg. ix. et. x. Sic David p̄scēs ouēs p̄is sui elect⁹ fuit in regē: abiecto siue d̄posito Saule p̄p̄ p̄cā sua. i. Reg. xv. Et sic p̄t̄ exēplificari d̄ m̄l̄t̄ aliq̄s: q̄ rū exempla etiā nīs ep̄ib⁹ vidim⁹ & audiuim⁹.

Tertiū q̄d retrabere d̄z a vana glia de genes nobilitate: ē gnātio nōl̄. P̄rio: q̄ vile ē vñlū oīs generamur. Un̄ Job. xvij. Putredini dixi retrabēt̄. P̄i me⁹ es vile. s̄z semē & sanguis coagulaꝝ ē gnātio vīcō. vt de Ber. i. med. c. iiij. Sc̄do: q̄ alienū ē natural̄. de q̄ sup̄bi iſtant̄. De alieno ē gliaari vanū est. q̄ d̄ Gen. ep̄la. xxiiij. Nemo gliaari nīs d̄ suo d̄z. Nobilitas ē generis: n̄ ē vani hoīis p̄dā: sed parētū suoz fama merita. ve deduc̄ Boe. iiij. d̄ 2so. p̄la. vi. dicēo. Q̄iane sit nobilitatis nomē q̄s n̄ videat: q̄ si ad claritatē referat aliena ē. Ut dēf̄ hāz ē nobilitas q̄dā d̄ meritis veniēt laus parētū. q̄ si claritatē p̄dicatio fac̄: illi sit̄ claritē ē q̄ p̄dicat̄. q̄re splēdīdū te si tuā n̄ bēs alie. **N**ota. na claritudo n̄ effīc̄. q̄ siq̄d ē i nobilitate bonū id ēēē arbitror̄ solū: vt ip̄osita nobilitib⁹ n̄cēudo videat: ne a maior̄ tūtē d̄generēt̄. Hec Boe. vbi s̄. Ubi vult smal̄t̄ dicere: q̄ glia q̄ puenit ex nobilitate sanguis ē vana. Nā nobilitas si Nobilitat̄ ad glia ē alīa ab ill̄ q̄ p̄parētla glo tāl̄ q̄d si rionf̄. Un̄ nobilitas ē q̄dā laus veniēt ex meritis parētū. q̄ calīea glia. Et zeludit q̄ siq̄d bōi ēēē nobilitate: tūc ē solū q̄dā nēcitas nobilitib⁹ iſ posita: ne a tūtē suoz p̄gētōz d̄generēt̄ sup̄le p̄ mores vicijous. **V**eli⁹ ē ēi ve dt. s̄. Tho. i. cōmē. sup̄ dico vbo Boe. a p̄e iōbili d̄scēdey re & morigerat̄ ēēē: q̄ a nobili & p̄ vicijs d̄generēt̄ rare. Nā sepe ex nobilitib⁹ p̄ducūt̄ hoīes d̄generēt̄ & viles: sic exēplificat̄ Valeri⁹ maxim⁹ li. q̄ Exēpl̄ cyl̄. d̄ Scipio & filio Africani. q̄ ex nobilissimo p̄te turpisim⁹ p̄cessit. Quid ēēē rōne malicie Valeri⁹ vocat̄ mōst̄. Un̄ exclamat̄ d̄ deos Valerij di. O dī q̄ntas tenebras d̄ q̄nto lūme nasci possi est. Sic ex eadē radice p̄cedit rosa & sp̄z

Nō eria retrabēt̄ ratiā a ratiā glie vanitatem. Rūder & p̄ncipalit̄ etiā vana tria sūt q̄ quēlibet merito retrabere debet: a na glia & ratiā glia. vies p̄mordial̄ origo: fortune mutatio: natural̄ gnātio. P̄rio a vana glia d̄ generis nobilitate retrabere d̄z p̄mordial̄ origo. q̄ p̄mo ex eodē p̄ie & ex eadē m̄fe Adā & Eua: do nos formate. p̄duci sum⁹. & sic eq̄tio nobilitatis q̄d ad p̄mariā radicē existim⁹. Nō em̄ legiē dēū ficeisse vñlū Adā aurēū vñlū ēēē nobiles. & vñlū luceū vñlū ēēē igbiles. s̄z vñlū d̄ luto. Un̄ Malach. ii. Nūqd nō p̄i vñlū oīm nñz: nunqd nō de⁹ vñlū creavit nos: q̄re ḡ despiciē vñlūq̄s nñm frēm suū tē. Et Job. xxvi. Nun q̄d n̄ i vreto fec me q̄ & illū. Sup q̄d Boe. xx. moral̄. Dēs hoīes natura c̄les sum⁹. fm̄ iḡtānam hoīes eq̄ sur nobiles. s̄z q̄ vñlū alio nobili orē se fac̄. b̄ fec̄ iuria & ambitio. Un̄ Gen. ep̄la lvij. Dēs sum⁹ eq̄ nobiles. s̄z respicēdo origiñ nē. & illa noīa fu⁹ libertin⁹/aut ex ambitioē se aut ex iuria. **P**rop̄p̄a Boe. ml̄tū rephēdit vane gliaē d̄ nobilitate. & d̄ auīs & paui sc̄ exrollētes. cū ad p̄mā radicē redēcto oīs sine equalēs. q̄r a deo nobilissimo p̄duci similes & pares. ve h̄. iii. de 2so. ph̄ic. metro. vi. vbi de Dē gen⁹ hoīm fili surgie ab ore. Un̄ em̄ rep̄ p̄i est: vñlū q̄ cūcta misstrat. Et sc̄it. Morales iḡt cūctos edidit nobile germe. Quid gen⁹ et pauios strepit̄. Si p̄mordia via auctozeq̄s dēū species: null⁹ degener. i. q̄d̄l̄ exeat. Ilī vicijs peiora fōnēs. p̄priū d̄scr̄at ortū. Ubi ap̄e datū telligere q̄z originē oīs sum⁹ eq̄ nobiles. q̄a oīs sum⁹ fm̄ aīaz a dō creati ad imaginē & sūt tūdīnē suā. Quid ḡ strepit̄. i. cū strepit̄ iacta etiā gen⁹ vñlū & pauios vñlū. Et zeludit q̄ siq̄s p̄siderat dēū auctoze: nūc null⁹ est ignobilis nūc vicijus & pēcō: q̄ vicijs suis desert̄ p̄priū ortū. i. dēū a q̄. pēcō. Ubi de san. Tho. q̄b dī nobil̄ fm̄ aīam: nū fm̄ corp̄. Et q̄z q̄l̄ber bō fm̄ aīam a dō formar⁹ ad imaginē suā. iō q̄l̄ber Secūda nobil̄ pēcō cū q̄ aīaz q̄ ē dī imago p̄ pēcō detur fortune paui. Hec d̄ p̄mo. **S**ed a vana glia d̄ generis nobilitate retrabere d̄z fortunē mutatio. q̄

Bermo

EX

na. ex eadē spica furfur z farina. ex eadē arbo
re poma putrida z sana. ex eadē voluntate nra
bona z mala. Ex eisdē pīe z mīe, pcedit ples
tuoſa q̄ vere ē nobilis: z viciosa q̄ ē tigilita. No
bile em pīm tūcē z generosum no degnāſſe a
nāli origine ait Bristo.ij.ther. c. xxxiiij. z Sen. d
bñficijs. li. ij. Nemo alecro melior: nisi cui re
cti igenui z artibz bonis apti. Ex pīm
sis q̄ pīz q̄ glāndū nō ē nobilitare. q̄ de Se
ne. Si pulcer es lauda nām. si nobilis lauda pa
rēces. si tūulosus z sapientis lauda teipm. si diu es
lauda fortunā. si porces: expecta paulisp z nī
bil cris. Scđo hī ex dīctis: q̄ merito quēlibz
hoiez dñe retrahere a vanā glāia d generis nobis
litate ea q̄ dīcta sūt. Et pīcipue exēpla chīi nobi
lissimiq̄ cū cēt dei z hois fili⁹: no. vocauit se fī
liū dei/z filiū hois. Jēc vocari voluit fili⁹ fa
bi: vīz s. Et cognatos pīscatores retia p̄ pati
peare reficeret elegit i apłos z disciplos suos.
Jēc David rex nobilissim⁹ dicere non erubuit.
Ego aīt mēdic⁹ sū: z paup. p̄ p̄. xxix. q.d. Nō ē
qđ i me laudet: ex me egen⁹ sū z paup. q̄ tāba si
referant ad psonā chīi. certū ē q̄ vitam valde
pauperē duxit. i signū illi⁹ q̄ de nobilitate pa
rēci n̄ ē glāndū vane. vt etiā vult H̄ubertus
sup regulā. c. xxxi. Hinc etiā Joānes baptista
glāia d parēctela videt ibiūissi iudis di. Mat.
xiii. 11. Nolite dicere: pīz h̄em⁹ Abraā. q.d. q̄ h̄i
care n̄ est: fili⁹ abrae: q̄ n̄ imitami fidē z mores
sue vitā abrae. q̄ abraā credidit ex semine suo
nasceut chīm: q̄ nūc nat⁹ ē z illū coḡscere nō
vule⁹ ex duriccia cordis vii z c. Sic ḡ paaz pīm
mēdzy rīsōis ad dubiū: q̄ nō ē vane glāndū
d nobilitate generis. p̄ p̄ eria q̄ hab ac glāia hoiez
retrahere dīt. Et p̄ p̄ breuitatē b̄ cludi ille
fīmo. Fugiam⁹ ḡ vanā glāiam vt attingamus
eternam. Amen.

mi'ler etimēs deū ipa laudabīs. Sup q̄ dī Hie
to. Fallax ē grā laudis quā ab hoīe accipit. Ua
na pulcritudo castitatis vel opatiōis bone quā
aīs hoībū ostērat q̄ timore caret diuino. At illa
p̄scia vere ē laude digna q̄ timore dei i oībū ser
uat. Nec Hiero. Et q̄d dubiū siue cōfīto q̄
nos retrahere debēta vanā glāia rōne pulcritu
dinis corporis. Et r̄ndēdū ē q̄ plura sūr q̄ ab hac
vana glāiōis nos dñs retrahere q̄ repūnt in
corporali pulcritudine. q̄ p̄mo. s. cito desperit: men
tes ledie: inficie: nulli p̄dest aut p̄ficie: animā
perdit: z afficit.

Pulcriudo corporis cito perire deficit.
est periculosa: quia mentes ledit et inficit.
nulli pdest aut pficit.
animâ pdit et afficit.

Prius nō ē ḡlāndū d̄ pulcritudie corporalit̄. Pulcrit
cito perit & deficit, t̄ iō i sc̄ptur̄ cōgat flori cito rudo cor
marcescēti. Un̄ Esa. xl. Dis caro fenu: & omis gal̄ q̄paf
gl̄ia ei⁹ q̄si flos agri. exiccatū ē fenum & cecidit flori.

flos; decor & vultus eius deprehensus. Sic enim flos habet pulcherrimam apparitionem & debilem permanenter. Si enim modico frigore vel calore tagit; statim sua pulchritudo decipitur & demisit. Sic quatuor species hoc pollenat corporali pulchritudine; si tagit febre modica vel calore vel frigore; statim euanescit. s. decor vultus floris more. Ut Boe. iij. de 250. psa. viij. Forme nitidior rapidior est & velut. i. valde velociter transiens, & in aliud mirabiliter mutabilem florum fugacior. i. mirabilior mirabiliter floribus vernalium. qd. di. Satis est evidens. Et postea ostendit per

*exemplū d' pulcritudie Alcipladiſ phi:q; n̄ sic ac Exemplū
tendēda pulcritudo exīor: alleqās Aristotelez*

Quo potestis vos credere q̄ gl̄ia ab invicē accipit̄; et gl̄ia q̄ a solo deo ē nō q̄rit̄ **Ios. v.** Circa hec tibi ***ba** audist̄ i pcedet̄ fmōe aliq̄ de p̄ma filia supbie; vicez de inani gl̄ia; qd sit; cui cōpat̄; vñ oriat̄. Et tūc dixi vana gl̄iam oriri ex q̄inq̄ reb̄; vicez ex generis nobilitate; ex corpis pulcritudie; de corpis magnitudie sine fortitudie; ex studio sc̄ientie; et ex tute sine vite sc̄ientie. Et de solo p̄mo m̄bro vicez de generis nobilitate tūc dixi q̄ vanu sit gl̄iori de nobilitate; ex q̄bō causis q̄ vanu sit a tali gl̄ia retrahit̄ deb̄. Nūc p̄t̄ vidēdū erit de sc̄do m̄ebro vicez de corporis pulcritudie; et seq̄ndū de alijs q̄neū tēp̄ admiseric̄. Pro grā aue maria. **¶ Quō potestis vos credere zc. vbi s.** Dixi circa ***ba** thēmas; i pcedet̄ fmōne; q̄ inani sine vana gl̄ia oriat̄ sc̄do ex corpis pulcritudie. M̄tri ei de pulcritudie corporis sui gl̄ianc̄. in q̄ fatue fah̄ est; q̄d de vana et fallaci re sibi laudē q̄rit̄. Un̄ prouer. vñ. Fallat̄ grā et vana ē pulcritudo;

63